

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΒΟΪΒΟΔΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
(Προσφυγή αριθ. 62547/09)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

21 Ιουλίου 2016

Η απόφαση αυτή είναι τελεσίδικη. Μπορεί να υποστεί μικροαλλαγές ως προς την μορφή.

Στην υπόθεση Βοϊβόδα και λοιποί κατά Ελλάδας.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας σε επιτροπή, η σύνθεση της οποίας έχει ως εξής:

Ledi Bianku, πρόεδρος,

Λίνος-Αλέξανδρος Σισιλιάνος,

Aleš Pejchal, δικαστές,

και Renata Degener, αναπληρώτρια γραμματέας τμήματος,

Αφού διασκέφθηκε σε δικαστικό συμβούλιο στις 21 Ιουνίου 2016,

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία ελήφθη την πιο πάνω ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση έχει εισαχθεί με μία προσφυγή (αριθ. 62547/09) στρεφόμενη κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, με την οποία εκατόν ογδόντα τρεις υπήκοοι του Κράτους αυτού προσέφυγαν ενώπιον του Δικαστηρίου στις 28 Οκτωβρίου 2009 δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Οι προσφεύγοντες εκπροσωπήθηκαν από τον κ. Κ. Μιχαηλίδη, δικηγόρο Θεσσαλονίκης. Η ελληνική κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τους εντεταλμένους του αντιπροσώπου της, κύριο Ι. Μπακόπουλο, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και Μ. Γερμάνη, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Στις 16 Μαΐου 2012, η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση.

4. Στις 12 Ιουλίου 2012, ο εκπρόσωπος των προσφευγόντων ενημέρωσε το Δικαστήριο ότι οι προσφεύγοντες οι οποίοι αναφέρονται στο παράρτημα με τους αριθμούς 38, 51, 70, 92 και 149 απεβίωσαν μετά την κατάθεση της παρούσας προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου και ότι οι κληρονόμοι τους, Αλεξάνδρα Αποστολούδη, Μαρία Αποστολούδη, Ευάγγελος Αποστολούδης (κληρονόμοι του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 38), Κατίνα Γκουτζούδη, Ελένη Γκουτζούδη, Μέλισσα Γκουτζούδη, Γεώργιος Γκουτζούδης (κληρονόμοι του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 51), Ελένη Ζαχαρία, Ευανθία Ζαχαρία, Μαρίνα Ζαχαρία και Νικολέτα Ζαχαρία (κληρονόμοι του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 70), Ελισάβετ Κλέτα, Κωνσταντίνος Κλέτας, Δροσούλα Κλέτα (κληρονόμοι του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 92), Χρήστος Παπαρρίζος, Ζωή Μαυρίδου, Σοφία Μαυρίδου και Αλεξάνδρα Παπαρρίζου (κληρονόμοι του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 149), εξέφρασαν την επιθυμία να συνεχίσουν την διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου. Αυτοί προσκόμισαν πιστοποιητικά θανάτου των δικαιοπαρόχων τους, πιστοποιητικά οικογενειακής κατάστασης των τελευταίων, καθώς και κληρονομητήρια.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Ι. ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

5. Ο κατάλογος των προσφευγόντων έχει επισυναφθεί.

6. Τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά εξετέθησαν από τους διαδίκους, μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

7. Με την από 21 Ιανουαρίου 1998 απόφασή τους, οι Υπουργοί Οικονομικών και Δημοσίων Έργων απαλλοτρίωσαν για λόγους δημοσίου συμφέροντος, ήτοι την διαπλάτυνση της εθνικής οδού «Εγνατία» που συνδέει στο Δερβένι με την Ανάληψη, 128 οικόπεδα των οποίων οι προσφεύγοντες ή οι δικαιοπάροχοί τους ήταν κύριοι.

8. Στις 12 Μαΐου 1998, το Ελληνικό Δημόσιο ζήτησε από το μονομελές πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης τον ορισμό του προσωρινού ύψους της αποζημίωσης απαλλοτρίωσης.

9. Στις 3 Δεκεμβρίου 1998, το δικαστήριο αυτό όρισε την προσωρινή τιμή μονάδας της αποζημίωσης απαλλοτρίωσης (απόφαση αριθ. 28844/1998).

10. Στις 28 Μαΐου 1999, οι ενδιαφερόμενοι ζήτησαν από το εφετείο Θεσσαλονίκης τον ορισμό της οριστικής τιμής μονάδας ανά τετραγωνικό μέτρο για την αποζημίωση απαλλοτρίωσης.

11. Η αρχική δικάσιμος της 22 Νοεμβρίου 1999 αναβλήθηκε για τις 8 Μαΐου 2000.

12. Στις 2 Μαΐου 2000, οι ενδιαφερόμενοι κατέθεσαν δικόγραφο προσθήκης.

13. Στις 8 Μαΐου 2000, η δικάσιμος ενώπιον του εφετείου αναβλήθηκε για τις 13 Νοεμβρίου 2000, ημερομηνία κατά την οποία αυτή αναβλήθηκε εκ νέου.

14. Η συζήτηση των συναφών υποθέσεων που σχετίζονταν με τις αιτήσεις καθορισμού της τιμής μονάδας της αποζημίωσης, μεταξύ αυτών και αυτής των ενδιαφερομένων, ενώπιον του εφετείου έλαβε χώρα στις 8 Οκτωβρίου 2001, ημερομηνία κατά την οποία οι ενδιαφερόμενοι κατέθεσαν δικόγραφο προσθήκης. Στις 6 Δεκεμβρίου 2001, με προδικαστική απόφασή του, το εφετείο διέταξε μία πραγματογνωμοσύνη σχετικά με την αξία των μη απαλλοτριωθέντων τμημάτων των εν λόγω οικοπέδων και διόρισε δύο πραγματογνώμονες (απόφαση αριθ. 3012/2001).

15. Μία νέα δικάσιμος ορίστηκε ενώπιον του εφετείου στις 13 Μαΐου 2002.

16. Η έκθεση πραγματογνωμοσύνης κατατέθηκε στις 7 Νοεμβρίου 2003.

17. Η δικάσιμος ενώπιον του εφετείου έλαβε χώρα, μετά από μία αναβολή, στις 17 Νοεμβρίου 2003, ημερομηνία κατά την οποία οι ενδιαφερόμενοι κατέθεσαν δικόγραφο προσθήκης.

18. Στις 17 Φεβρουαρίου 2004, το εφετείο Θεσσαλονίκης δέχθηκε ότι η ημερομηνία η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό της οριστικής τιμής της αποζημίωσης προς καταβολή ήταν η 8 Οκτωβρίου 2001, ήτοι η ημερομηνία κατά

την οποία είχε λάβει χώρα η πρώτη συζήτηση ενώπιον του δικαστηρίου αυτού. Επίσης, μείωσε την οριστική τιμή μονάδας όσον αφορά τα οικόπεδα των οποίων οι προσφεύγοντες ήταν οι κύριοι, αφού δέχθηκε ότι τα εν λόγω οικόπεδα δεν εφάπτονταν στην εθνική οδό και ότι αυτά προορίζονταν για αποκλειστικά γεωργική χρήση. Τέλος, απέρριψε το αίτημα των προσφευγόντων για την επιδίκαση ειδικής αποζημίωσης για την απαξίωση των μη απαλλοτριωθέντων μερών των επιδίκων οικοπέδων (απόφαση αριθ. 503/2004).

19. Στις 2 Φεβρουαρίου 2005, οι ενδιαφερόμενοι άσκησαν αίτηση αναίρεσης. Αμφισβήτησαν την αιτιολογία του εφετείου όσον αφορά την επιδικασθείσα αποζημίωση, καθώς και την εφαρμογή του καθιερωθέντος από τον νόμο 653/1977 τεκμηρίου στην περίπτωση τους.

20. Μία αρχική δικάσιμος ενώπιον του Αρείου Πάγου ορίστηκε για τις 17 Μαρτίου 2006, ημερομηνία κατά την οποία αυτή αναβλήθηκε για τις 3 Νοεμβρίου 2006 μετά από αίτημα των ενδιαφερομένων.

21. Στις 3 Νοεμβρίου 2006, ο Άρειος Πάγος ματαίωσε την συζήτηση της υπόθεσης, διότι κανείς από τους διαδίκους δεν παραστάθηκε.

22. Στις 18 Ιανουαρίου 2007, οι ενδιαφερόμενοι ζήτησαν τον ορισμό μιας νέας ημερομηνίας δικάσιμου. Αυτή ορίστηκε για τις 25 Μαΐου 2007.

23. Η συζήτηση ορίστηκε, μετά από μία αναβολή μετά από αίτημα των ενδιαφερομένων, στις 21 Σεπτεμβρίου 2007.

24. Στις 19 Οκτωβρίου 2007, με προδικαστική απόφασή του ο Άρειος Πάγος κήρυξε την δικάσιμο απαράδεκτη, για τον λόγο ότι ορισμένοι από τους ενδιαφερόμενους δεν είχαν κλητευθεί και δεν είχαν προσκομίσει πληρεξούσια για τους εκπροσώπους τους (απόφαση αριθ. 1881/2007).

25. Στις 15 Ιανουαρίου 2008, οι ενδιαφερόμενοι ζήτησαν τον ορισμό μιας νέας δικάσιμου. Η συζήτηση ορίστηκε για τις 19 Σεπτεμβρίου 2008.

26. Στις 3 Φεβρουαρίου 2009, ο Άρειος Πάγος δέχθηκε εν μέρει την αίτηση, αφού δέχθηκε ότι η αιτιολογία της απόφασης αριθ. 503/2004 ως προς την επιδίκαση ειδικής αποζημίωσης δεν ήταν επαρκής. Επίσης, ο Άρειος Πάγος έκρινε ότι το εφετείο είχε ορθά δεχθεί ότι η ημερομηνία η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό της οριστικής τιμής της αποζημίωσης προς καταβολή ήταν η 8 Οκτωβρίου 2001. Ωσαύτως, το ανώτατο πολιτικό δικαστήριο δέχθηκε ότι η αιτιολογία της απόφασης αριθ. 503/2004 ως προς την προς επιδίκαση αποζημίωση της απαλλοτρίωσης ήταν επαρκής. Τέλος, η αιτίαση των προσφευγόντων σχετικά με την συμμετοχή στα έξοδα

απαλλοτριώσης απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, διότι οι προσφεύγοντες δεν την προέβαλαν ενώπιον του εφετείου (απόφαση αριθ. 291/2009). Η απόφαση αυτή καθαρογράφηκε και θεωρήθηκε στις 27 Απριλίου 2009.

27. Από την δικογραφία προκύπτει ότι τα ονόματα των προσφευγόντων που αναφέρονται με τους αριθμούς 17, 27, 32, 99, 101, 122, 139, 141, 156, 179 και 180 δεν αντιστοιχούν σε οποιοδήποτε από τα ονόματα που αναγράφονται στις αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων σχετικά με την επίδικη διαδικασία.

28. Στις 12 Ιουλίου 2012, ο εκπρόσωπος των προσφευγόντων ενημέρωσε το Δικαστήριο ότι οι προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 44 και 110 επιθυμούν να αποσύρουν την προσφυγή τους.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

I. ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΕΣ

A. Όσον αφορά τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 44 και 100

29. Από την δικογραφία προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 44 και 110 δεν σκοπεύουν πλέον να συνεχίσουν την προσφυγή τους ενώπιον του Δικαστηρίου (άρθρο 37 § 1 α) της Σύμβασης) (βλέπε πιο πάνω § 28). Ελλείψει ειδικών συνθηκών θιγουσών τα εγγυημένα από την Σύμβαση ή τα Πρωτόκολλα δικαιώματα, το Δικαστήριο θεωρεί ότι δεν δικαιολογείται πλέον η συνέχιση της εξέτασης της προσφυγής ως προς τους πιο πάνω αναφερόμενους προσφεύγοντες, με την έννοια του άρθρου 37 § 1 της Σύμβασης. Το Δικαστήριο εκτιμά συνεπώς ότι πρέπει να διαχωριστούν οι υποθέσεις των προσφευγόντων αυτών από εκείνες των άλλων ενδιαφερομένων και να διαγραφούν από το πινάκιο.

B. Όσον αφορά τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 17, 27, 32, 99, 101, 122, 139, 141, 156, 179 και 180

30. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ως προς τους προσφεύγοντες που αναφέρονται στο παράρτημα με τους αριθμούς 17, 27, 32, 99, 101, 122, 139, 141, 156, 179 και 180. Σημειώνει τα ονόματα των προσφευγόντων αυτών δεν αναφέρονται στην απόφαση αριθ. 291/2009 του Αρείου Πάγου. Κατά την άποψή της, η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί ως προς αυτούς

απαράδεκτη είτε ως εκπρόθεσμη είτε λόγω έλλειψης της ιδιότητας του θύματος εκ μέρους των προσφευγόντων αυτών.

31. Οι προσφεύγοντες, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν με τα ονόματά τους ενώπιον του Αρείου Πάγου, απαντούν ότι υποκαταστάθηκαν σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δικαιοπαρόχων τους που ήταν αρχικοί διάδικοι στην διαφορά ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Οι προσφεύγοντες αυτοί προσκομίζουν προς τούτο τα πιστοποιητικά θανάτου, τα πιστοποιητικά οικογενειακής κατάστασης των αποβιωσάντων, καθώς και τα κληρονομητήρια.

32. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι δικαιοπάροχοι των προσφευγόντων που αναφέρονται στο παράρτημα με τους αριθμούς 17, 27, 32, 99, 101, 122, 139, 141, 156, 179 και 180 απεβίωσαν στην διάρκεια της εθνικής διαδικασίας και πριν την εισαγωγή της παρούσας προσφυγής. Σημειώνει ότι, εκτός από τα πιστοποιητικά τα οποία ορίζουν τους προσφεύγοντες αυτούς ως εγγύτερους συγγενείς των αποβιωσάντων και τα κληρονομητήρια, αυτοί δεν προσκόμισαν κάποιο άλλο έγγραφο που θα μπορούσε να αποδείξει ότι αυτοί συνέχισαν την δίκη η οποία είχε εισαχθεί από τους προκατόχους τους, μετά τον θάνατό τους, κατά τρόπον ώστε δεν κατέστησαν διάδικοι στην διαφορά ως κληρονόμοι (βλέπε *Γεωργία Μακρή και λοιποί κατά Ελλάδας* (déc.), αριθ. 5977/03, 24 Μαρτίου 2005).

33. Κάτω από τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο εκτιμά ότι οι προσφεύγοντες αυτοί ουδέποτε εθίγησαν από την επίδικη διαδικασία και συνεπώς δεν υπέστησαν κάποια παραβίαση των εγγυημένων από την Σύμβαση δικαιωμάτων τους εξαιτίας της διάρκειάς της (βλέπε *Φουντής και λοιποί κατά Ελλάδας*, αριθ. 40049/08, § 19, 3 Φεβρουαρίου 2011, *a contrario*, *Σαδίκ Αχμέτ και λοιποί κατά Ελλάδας*, αριθ. 64756/01, § 18, 3 Φεβρουαρίου 2005).

34. Έπεται ότι η προσφυγή είναι, ως προς τους προσφεύγοντες που αναφέρονται στο παράρτημα με τους αριθμούς 17, 27, 32, 99, 101, 122, 139, 141, 156, 179 και 180, ασύμβατη *ratione personae* προς τις διατάξεις της Σύμβασης με την έννοια του άρθρου 35 § 3 α) και πρέπει να απορριφθεί κατ'εφαρμογήν του άρθρου 35 § 4 της Σύμβασης.

Γ. Όσον αφορά τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 38, 51, 70, 92 και 149

35. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ως προς την προσφεύγουσα που αναφέρεται στο παράρτημα με τον αριθμό 149, της

οποίας το όνομα δεν αναγράφεται, κατ'αυτήν, στην απόφαση αριθ. 291/2009 του Αρείου Πάγου, είτε ως εκπρόθεσμη είτε λόγω έλλειψης της ιδιότητας του θύματος εκ μέρους της προσφεύγουσας αυτής. Ο εκπρόσωπος των προσφευγόντων υποστηρίζει ότι η εν λόγω προσφεύγουσα συμμετείχε στην διαδικασία ενώπιον του Αρείου Πάγου και ότι οι κληρονόμοι της την διαδέχθηκαν κατά την διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου, μετά τον θάνατό της.

36. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα που αναφέρεται στο παράρτημα με τον αριθμό 149, καθώς και οι προσφεύγοντες που αναφέρονται στο παράρτημα με τους αριθμούς 38, 51, 70 και 92 απεβίωσαν μετά την κατάθεση της παρούσας προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου (βλέπε πιο πάνω § 4). Σημειώνει ότι οι προσφεύγοντες αυτοί ήταν αρχικοί διάδικοι ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και ότι τα ονόματά τους αναγράφονται στις αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων.

37. Οι κληρονόμοι τους, Αλεξάνδρα Αποστολούδη, Μαρία Αποστολούδη, Ευάγγελος Αποστολούδης (κληρονόμοι του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 38), Κατίνα Γκουτζούδη, Ελένη Γκουτζούδη, Μέλισσα Γκουτζούδη, Γεώργιος Γκουτζούδης (κληρονόμοι του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 51), Ελένη Ζαχαρία, Ευανθία Ζαχαρία, Μαρίνα Ζαχαρία και Νικολέτα Ζαχαρία (κληρονόμοι του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 70), Ελισάβετ Κλέτα, Κωνσταντίνος Κλέτας, Δροσούλα Κλέτα (κληρονόμοι του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 92), Χρήστος Παπαρρίζος, Ζωή Μαυρίδου, Σοφία Μαυρίδου και Αλεξάνδρα Παπαρρίζου (κληρονόμοι του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 149), εξέφρασαν την επιθυμία να συνεχίσουν την διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου. Αυτοί προσκόμισαν πιστοποιητικά θανάτου των δικαιωπαρόχων τους, πιστοποιητικά οικογενειακής κατάστασης των τελευταίων, καθώς και κληρονομητήρια.

38. Το Δικαστήριο έχει δεχθεί πολλές φορές ότι συγγενείς περισσότερο ή λιγότερο κοντινοί υποκαθίστανται στην θέση του προσφεύγοντος ο οποίος ακολούθησε ολόκληρη την εθνική διαδικασία και απεβίωσε αφού κατέθεσε μία προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου (*Malhous κατά Δημοκρατίας της Τσεχίας* (déc.), αριθ. 33071/96, CEDH 2000-XII, και προαναφερόμενη *Φουντής και λοιποί*, § 16).

39. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι οι κληρονόμοι των πιο πάνω προσφευγόντων οι οποίοι απεβίωσαν μετά την κατάθεση της παρούσας προσφυγής, έχουν έννομο συμφέρον να συνεχίσουν την προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου (βλέπε προς τούτο

την προαναφερόμενη *Malhous* και *Stojkovic* κατά «Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, αριθ. 14818/02, §§ 25-28, 8 Νοεμβρίου 2007).

40. Για πρακτικούς λόγους, η παρούσα απόφαση θα συνεχίσει να αναφέρει τους ανωτέρω προσφεύγοντες ως «προσφεύγοντες», παρά το γεγονός ότι σήμερα η ιδιότητα αυτή πρέπει να αποδοθεί στους κληρονόμους της (βλέπε, *Dalban κατά Ρουμανίας* [GC], αριθ. 28114/95, § 1, CEDH 1999-VI και προαναφερόμενη *Stojkovic*).

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 § 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

41. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η διαδικασία της επίδικης διαδικασίας παραγνώρισε την αρχή της «λογικής προθεσμίας» όπως προβλέπεται από το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης, το οποίο έχει ως εξής:

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή (...) εντός λογικής προθεσμίας υπό (...) δικαστηρίου (...), το οποίον θα αποφασίση (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...)»

A. Επί του παραδεκτού

42. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αιτίαση αυτή η οποία προβλήθηκε από τους προσφεύγοντες που αναφέρονται στο παράρτημα με τους αριθμούς 1-16, 18-26, 28-31, 33-43, 45-98, 100, 102-109, 111-121, 123-138, 140, 142-155, 157-178, 181, 182 και 183 δεν είναι προδήλως αβάσιμη με την έννοια του άρθρου 35 § 3 α) της Σύμβασης. Εξάλλου, δεν προσκρούει σε οποιονδήποτε άλλο λόγο απαραδέκτου. Επομένως, πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

1. Περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη

43. Η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη άρχισε στις 12 Μαΐου 1998, με την κατάθεση της αίτησης ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, και έληξε στις 27 Απριλίου 2009, ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση αριθ. 291/2009 του Αρείου Πάγου καθαρογράφηκε και θεωρήθηκε. Συνεπώς, διήρκεσε περίπου έντεκα χρόνια για τρεις βαθμούς δικαιοδοσίας.

2. Λογική διάρκεια της διαδικασίας

44. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι δεν είναι υπεύθυνοι για την παράταση της διαδικασίας ενώπιον του εφετείου Θεσσαλονίκης. Υποστηρίζουν ότι προσέφυγαν ενώπιον του δικαστηρίου αυτού με μία μόνον αίτηση και ότι ουδέποτε ζήτησαν αναβολή. Αναφέρουν ότι οι σχετικές αναβολές είτε ζητήθηκαν από άλλους ιδιοκτήτες διαδίκους στην εθνική διαδικασία είτε χορηγήθηκαν αυτεπάγγελτα από το εφετείο. Όσον αφορά την διαδικασία ενώπιον του Αρείου Πάγου, οι προσφεύγοντες επικαλούνται τους αυστηρούς όρους του εθνικού δικαίου σχετικά με την αντιπροσώπευση των διαδίκων ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, βάσει των οποίων έκαστος διάδικος πρέπει να αντιπροσωπευθεί από δικηγόρο και να προσκομίσει ένα νόμιμα υπογεγραμμένο πληρεξούσιο προς τον σκοπό αυτό.

45. Η Κυβέρνηση προβαίνει σε μία χρονολογική ανάλυση της επίδικης διαδικασίας και εκτιμά ότι αυτή εκτυλίχθηκε σε γενικές γραμμές μέσα σε λογικές προθεσμίες. Προκειμένου για την διαδικασία ενώπιον του εφετείου, ισχυρίζεται ότι οι προσφεύγοντες κατέθεσαν πολλές αιτήσεις σε διαφορετικές ημερομηνίες, συμβάλλοντας έτσι στην παράταση της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου αυτού. Εκτιμά επίσης ότι οι προσφεύγοντες είναι υπεύθυνοι για ορισμένες καθυστερήσεις δεδομένου ότι ζήτησαν την αναβολή της συζήτησης τρεις φορές ενώπιον του εφετείου Θεσσαλονίκης και δύο φορές ενώπιον του Αρείου Πάγου. Εξάλλου, η Κυβέρνηση επικαλείται την πολυπλοκότητα της υπόθεσης.

46. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο λογικός χαρακτήρας της διάρκειας μιας διαδικασίας πρέπει να εκτιμάται ιδίως υπό το φως της πολυπλοκότητας της υπόθεσης και της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος και των αρμοδίων αρχών, καθώς και του διακυβεύματος της διαφοράς για τον ενδιαφερόμενο (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, *Γλύκαντζη κατά Ελλάδας*, αριθ. 40150/09, 30 Οκτωβρίου 2012).

47. Σημειώνει ότι, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία, όπως εν προκειμένω, η διαδικασία διέπεται από την αρχή της πρωτοβουλίας των διαδίκων, η έννοια της «λογικής προθεσμίας» επιβάλλει στα δικαστήρια να παρακολουθούν επίσης την εξέλιξη της διαδικασίας και να είναι προσεκτικά, όταν τίθεται ζήτημα αποδοχής ενός αιτήματος αναβολής, να προβαίνουν στην εξέταση μαρτύρων ή να επιτηρούν τις προθεσμίες για την σύνταξη έκθεσης πραγματογνωμοσύνης που κρίθηκε αναγκαία για την απόφασή τους (βλέπε *Τσιρικάκης κατά Ελλάδας*, αριθ. 46355/99, § 43, 17 Ιανουαρίου 2002, και *Λιτοσελίτης κατά Ελλάδας*, αριθ. 62771/00, § 30, 5 Φεβρουαρίου 2004). Εξάλλου, μόνον οι καθυστερήσεις οι οποίες είναι

καταλογιστέες στις αρμόδιες αρχές μπορούν να οδηγήσουν στην διαπίστωση μιας υπέρβασης της λογικής προθεσμίας αντίθετης προς την Σύμβαση.

48. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο κρίνει ότι, παρά τον σημαντικό αριθμό των διαδικών στην εθνική διαδικασία, η υπόθεση δεν παρουσίαζε αφ'εαυτής ιδιαίτερη πολυπλοκότητα. Σημειώνει ότι το μονομελές πρωτοδικείο επιλήφθηκε στις 12 Μαΐου 1998 και εξέδωσε την απόφασή του στις 3 Δεκεμβρίου 1998. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι η προθεσμία αυτή δεν είναι ασύμβατη προς τις απαιτήσεις της λογικής προθεσμίας που απαιτείται από το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης.

49. Όσον αφορά την διαδικασία ενώπιον του εφετείου, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι διήρκεσε τέσσερα έτη και εννέα μήνες περίπου: άρχισε στις 28 Μαΐου 1999 και έληξε στις 17 Φεβρουαρίου 2004. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι βρίσκεται αντιμέτωπο με μία σχετική απόκλιση αναφορικά με την προέλευση των αναβολών ενώπιον του δικαστηρίου αυτού. Σε κάθε περίπτωση, εκτιμά ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι προσφεύγοντες και οι δικαιοπάροχοί τους είναι υπεύθυνοι για ορισμένες καθυστερήσεις ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, η παράταση της διαδικασίας οφείλεται και στην συμπεριφορά των αρμοδίων αρχών. Ειδικότερα, σημειώνει ότι το εφετείο διέταξε μία πραγματογνωμοσύνη με προδικαστική απόφασή του, στις 6 Δεκεμβρίου 2001, ήτοι δύο έτη και περισσότερο από έξι μήνες μετά την κατάθεση της αίτησης από τους προσφεύγοντες, και ότι αποφάνθηκε επί της ουσίας της υπόθεσης στις 17 Φεβρουαρίου 2004, ήτοι σε διάστημα μεγαλύτερο από δύο έτη μετά την εν λόγω απόφαση. Εξάλλου, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι τουλάχιστον δύο φορές οι νέες δικάσιμοι ενώπιον του δικαστηρίου αυτού ορίστηκαν σε ημερομηνίες πολύ μακρινές σε σχέση με εκείνες των αναβολών: από τις 13 Νοεμβρίου 2000 μέχρι τις 8 Οκτωβρίου 2001 και από τις 13 Μαΐου 2002 μέχρι τις 17 Νοεμβρίου 2003. Επί πλέον, σχεδόν δύο έτη παρήλθαν από την απόφαση της 6 Δεκεμβρίου 2001 η οποία διέταξε πραγματογνωμοσύνη και την κατάθεση της σχετικής έκθεσης, στις 7 Νοεμβρίου 2003. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Κυβέρνηση δεν προσκομίζει κάποια εξήγηση ικανή να δικαιολογήσει τις καθυστερήσεις αυτές, οι οποίες δεν μπορούν να καταλογιστούν στους προσφεύγοντες ή στους προκατόχους τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, εκτιμά ότι η διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του εφετείου Θεσσαλονίκης υπερέβη την «λογική προθεσμία».

50. Ενώπιον του Αρείου Πάγου, η διαδικασία είχε νέες παρατάσεις εξαιτίας, μεταξύ άλλων, της συμπεριφοράς των προσφευγόντων και των δικαιοπαρόχων τους, οι οποίοι ζήτησαν την αναβολή της συζήτησης δύο φορές ενώπιον του δικαστηρίου

αυτού. Επί πλέον, το Δικαστήριο σημειώνει ότι η συζήτηση της 21 Σεπτεμβρίου 2007 κηρύχθηκε απαράδεκτη, λόγω της μη τήρησης εκ μέρους των ενδιαφερομένων ενός κανόνα διαδικαστικού χαρακτήρα. Παρά ταύτα, παραμένει γεγονός ότι, ακόμη και αν αφαιρεθεί από την συνολική διάρκεια της διαδικασίας, οι καθυστερήσεις οι οποίες αποδίδονται στους προσφεύγοντες και στους δικαιοπαρόχους τους, το υπόλοιπο διάστημα παραμένει υπερβολικό.

51. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, λαμβάνοντας υπόψη τις καθυστερήσεις για τις οποίες οι προσφεύγοντες είναι υπεύθυνοι όσον αφορά κυρίως την διαδικασία ενώπιον του Αρείου Πάγου, η συνολική διάρκεια της επίδικης διαδικασίας είναι υπερβολική. Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του επί του ζητήματος αυτού, το Δικαστήριο κρίνει ότι εν προκειμένω η διάρκεια της επίδικης διαδικασίας είναι υπερβολική και δεν ανταποκρίνεται στην απαίτηση της «λογικής προθεσμίας».

52. Συνεπώς, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης εξαιτίας της διάρκειας της επίδικης διαδικασίας.

III. ΕΠΙ ΤΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ

53. Επικαλούμενοι το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου αριθ. 1, λαμβανόμενο μόνο και σε συνδυασμό με το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης, οι προσφεύγοντες παραπονούνται για την αιτιολογία της απόφασης αριθ. 503/2004 του εφετείου που όρισε την αποζημίωση της απαλλοτρίωσης. Επί πλέον, ισχυρίζονται ότι τα εθνικά δικαστήρια ούτε δέχθηκαν την κατάλληλη ημερομηνία για τον ορισμό του οριστικού ποσού της αποζημίωσης απαλλοτρίωσης ούτε έλαβαν υπόψη όλα τα διαθέσιμα στοιχεία της οικογραφίας.

54. Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων που έχει στην διάθεσή του και στο μέτρο που έχει αρμοδιότητα να εκδικάσει τους διατυπωθέντες ισχυρισμούς, το Δικαστήριο δεν σημείωσε κάποια ένδειξη παραβίασης των επικαλουμένων παραβιάσεων.

55. Έπεται ότι αυτό το τμήμα της προσφυγής είναι προδήλως αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί κατ'εφαρμογήν του άρθρου 35 §§ 3 α) και 4 της Σύμβασης.

III. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

56. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 41 της Σύμβασης,

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου

Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση.»

A. Ζημία

57. Οι προσφεύγοντες ζητούν 10.000 ευρώ (EUR) για την ηθική βλάβη που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν. Ζητούν από το Δικαστήριο να λάβει υπόψη την υλική ζημία την οποία αυτοί υπέστησαν εξαιτίας της διάρκειας της επίδικης διαδικασίας.

58. Η Κυβέρνηση αμφισβητεί τις αξιώσεις αυτές και καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει το προβληθέν αίτημα βεβαιώνοντας ότι, σε κάθε περίπτωση, μία διαπίστωση της παραβίασης θα συνιστούσε επαρκή ικανοποίηση για την ηθική βλάβη.

59. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι οι προσφεύγοντες υπέστησαν μία βέβαιη ηθική βλάβη. Λαμβανομένου υπόψη του αριθμού των προσφευγόντων, της φύσης της διαπιστωθείσας παραβίασης, καθώς και της αναγκαιότητας να οριστούν τα ποσά κατά τρόπο ώστε το συνολικό ποσό να συμβιβάζεται με την σχετική νομολογία του και να είναι εύλογο υπό το φως του διακυβεύματος της επίδικης διαφοράς (*Αρβανιτάκη – Ρομποτή και λοιποί κατά Ελλάδας* [GC], αριθ. 27278/03, § 36, 15 Φεβρουαρίου 2008) το Δικαστήριο επιδικάζει για την αιτία αυτή 1.800 EUR σε έκαστο των προσφευγόντων που αναφέρονται με τους αριθμούς 1-16, 18-26, 28-31, 33-43, 45-98, 100, 102-109, 111-121, 123-138, 140, 142-155, 157-178, 181, 182 και 183 και 1.800 EUR από κοινού στους κληρονόμους εκάστου των προσφευγόντων του αναφέρονται με τους αριθμούς 38, 51, 70, 92 και 149.

B. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

60. Οι προσφεύγοντες ζητούν επίσης το συνολικό ποσό των 60.415 EUR για τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη στα οποία υποβλήθηκαν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων (50.000 EUR) και ενώπιον του Δικαστηρίου (10.415 EUR). Προσκομίζουν πολλά τιμολόγια σχετικά με τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

61. Η Κυβέρνηση αμφισβητεί τις αξιώσεις αυτές και καλεί το Δικαστήριο να τις απορρίψει.

62. Το Δικαστήριο δεν διακρίνει αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της διαπιστωθείσας παραβίασης και των εξόδων και της δικαστικής δαπάνης στα οποία ο προσφεύγων

υποβλήθηκε ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και απορρίπτει αυτό το τμήμα του αιτήματος.

63. Εξάλλου, υπενθυμίζει ότι η επιδίκαση εξόδων και δικαστικής δαπάνης βάσει του άρθρου 41 προϋποθέτει ότι θα αποδειχθεί το πραγματικό και το αναγκαίο τους και, επί πλέον, ο εύλογος χαρακτήρας του ύψους τους (*Ιατρίδης κατά Ελλάδας* [GC], αριθ. 31107/96, § 54, CEDH 2000-XI). Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι προσφεύγοντες δεν προσκομίζουν κάποιο τιμολόγιο σχετικά με τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη στα οποία υποβλήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Λαμβάνοντας υπόψη της την απουσία οποιουδήποτε δικαιολογητικού εκ μέρους των προσφευγόντων και της νομολογίας του στο ζήτημα αυτό, το Δικαστήριο απορρίπτει το αίτημα αυτό.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

64. Το Δικαστήριο κρίνει προσήκον να ευθυγραμμίσει το επιτόκιο των τόκων υπερημερίας με το επιτόκιο της οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

1. *Διαχωρίζει* την υπόθεση των προσφευγόντων που αναφέρονται με τους αριθμούς 44 και 110 από εκείνες των άλλων προσφευγόντων και την διαγράφει από το πινάκιο.
2. *Κηρύσσει* την προσφυγή παραδεκτή σε ό,τι αφορά την αιτίαση την ελκόμενη από την διάρκεια της διαδικασίας, όσον αφορά τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 1-16, 18-26, 28-31, 33-43, 45-98, 100, 102-109, 111-121, 123-138, 140, 142-155, 157-178, 181, 182 και 183 και απαράδεκτη κατά τα λοιπά.
3. *Αποφαίνεται* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης.
4. *Αποφαίνεται*
 - (α) ότι το εναγόμενο Κράτος πρέπει να καταβάλει, εντός τριών μηνών, τα ακόλουθα ποσά:
-για ηθική βλάβη:
 - (i) 1.800 EUR (χίλια οκτακόσια ευρώ) σε έκαστο από τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 1-16, 18-26, 28-31,

33-37, 39-43, 45-50, 52-69, 71-91, 93-98, 100, 102-109, 111-121, 123-138, 140, 142-148, 150-155, 157-178, 181, 182 και 183,

(ii) 1.800 EUR (χίλια οκτακόσια ευρώ) από κοινού στους Αλεξάνδρα Αποστολούδη, Μαρία Αποστολούδη και Ευάγγελο Αποστολούδη, κληρονόμους του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 38,

(iii) 1.800 EUR (χίλια οκτακόσια ευρώ) από κοινού στους Κατίνα Γκουτζούδη, Ελένη Γκουτζούδη, Μέλισσα Γκουτζούδη, Γεώργιο Γκουτζούδη, κληρονόμους του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 51,

(iv) 1.800 EUR (χίλια οκτακόσια ευρώ) από κοινού στους Ελένη Ζαχαρία, Ευανθία Ζαχαρία, Μαρίνα Ζαχαρία και Νικολέτα Ζαχαρία, κληρονόμους του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 70,

(v) 1.800 EUR (χίλια οκτακόσια ευρώ) από κοινού στους Ελισάβετ Κλέτα, Κωνσταντίνο Κλέτα και Δροσούλα Κλέτα, κληρονόμους του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 92,

(vi) 1.800 EUR (χίλια οκτακόσια ευρώ) από κοινού στους Χρήστο Παπαρρίζο, Ζωή Μαυρίδου, Σοφία Μαυρίδου και Αλεξάνδρα Παπαρρίζου, κληρονόμους του προσφεύγοντος που αναφέρεται με τον αριθμό 149,

(β) ότι στα πιο πάνω επιδικασθέντα ποσά πρέπει να προστεθεί οποιοδήποτε ποσό που μπορεί να οφείλεται για τον φόρο από τους προσφεύγοντες ή τους κληρονόμους τους,

(γ) ότι από την λήξη της πιο πάνω προθεσμίας και μέχρι την καταβολή, το ποσό αυτό θα προσανζηθεί με έναν απλό τόκο με επιτόκιο ίσο προς εκείνο της οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσανζημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

5. *Απορρίπτει* το αίτημα δίκαιης ικανοποίησης κατά τα λοιπά,

Συντάχθηκε στα γαλλικά και στην συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 21 Ιουλίου 2016, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του κανονισμού του Δικαστηρίου.

(υπογραφή)

Renata Degener

Αναπληρώτρια Γραμματέας

(υπογραφή)

Ledi Bianku

Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Αγγελική ΒΟΪΒΟΔΑ, γεννηθείσα το 1939
2. Άγγελος ΜΑΥΡΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1930
3. Αθανάσιος ΑΛΕΥΡΑΣ, γεννηθείς το 1971
4. Αθανάσιος ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1934
5. Αθανάσιος ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1952
6. Αθανάσιος ΓΚΟΥΝΤΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1927
7. Αθανάσιος ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ, γεννηθείς το 1948
8. Αθανάσιος ΛΑΧΟΥΡΑΣ, γεννηθείς το 1936
9. Αθανάσιος ΜΠΑΚΡΑΤΣΑΣ, γεννηθείς το 1939
10. Αθανάσιος ΜΠΙΚΑΣ, γεννηθείς το 1936
11. Αθανάσιος ΜΠΙΚΑΣ, γεννηθείς το 1949
12. Αθανάσιος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, γεννηθείς το 1927
13. Αθανάσιος ΠΟΛΥΖΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1923
14. Αθανάσιος ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1966
15. Αθανάσιος ΤΣΙΤΑΜΠΙΑΝΗΣ, γεννηθείς το 1979
16. Αικατερίνη ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ, γεννηθείσα το 1943
17. Αικατερίνη ΚΑΡΑΡΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1957
18. Αικατερίνη ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ, γεννηθείσα το 1956
19. Αικατερίνη ΡΟΝΔΕΛΗ, γεννηθείσα το 1940
20. Αλεξάνδρα ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1941
21. Αλέξανδρος ΓΚΟΥΝΤΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1936
22. Αλέξανδρος ΕΥΑΓΓΕΛΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1978
23. Αναστασία ΑΛΜΥΡΑ, γεννηθείσα το 1942
24. Αναστασία ΚΟΤΣΩΝΗ, γεννηθείσα το 1944
25. Αναστασία ΛΕΛΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1956
26. Αναστασία ΝΙΚΑ, γεννηθείσα το 1932
27. Αναστασία ΤΡΑΚΑ, γεννηθείσα το 1945
28. Αναστάσιος ΓΚΟΥΝΤΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1951
29. Αναστάσιος ΖΑΠΡΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1946
30. Αναστάσιος ΜΑΛΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1977
31. Αναστάσιος ΣΙΣΚΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1945
32. Ανδρέας ΕΥΘΥΜΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1961

33. Ανδρέας ΜΑΝΔΑΛΑΚΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1962
34. Ανδρονίκη ΡΕΝΤΖΟΥΛΗ, γεννηθείσα το 1926
35. Αντιγόνη ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1928
36. Αντώνιος ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, γεννηθείς το 1967
37. Αντώνιος ΖΑΠΡΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1932
38. Απόστολος ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1933
39. Απόστολος ΚΑΤΙΝΙΟΣ, γεννηθείς το 1951
40. Απόστολος ΜΟΥΖΙΚΑΣ, γεννηθείς το 1965
41. Απόστολος ΝΑΚΟΣ, γεννηθείς το 1944
42. Αριστέα ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ, γεννηθείσα το 1935
43. Αστέριος ΒΟΪΒΟΔΑΣ, γεννηθείς το 1923
44. Αστέριος ΓΚΑΡΑΝΗΣ, γεννηθείς το 1930
45. Αστέριος ΚΑΜΠΑΓΙΟΒΑΝΗΣ, γεννηθείς το 1964
46. Αστέριος ΜΠΗΚΑΣ, γεννηθείς το 1952
47. Αστέριος ΣΤΑΜΠΙΟΥΛΗΣ, γεννηθείς το 1962
48. Αφροδίτη ΑΝΕΡΟΥΣΗ, γεννηθείσα το 1934
49. Βαρβάρα ΜΠΑΚΡΑΤΣΑ, γεννηθείσα το 1946
50. Βασίλειος ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1955
51. Βασίλειος ΓΚΟΤΖΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1935
52. Βασίλειος ΚΑΡΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1939
53. Βασίλειος ΜΕΡΤΕΚΗΣ, γεννηθείς το 1938
54. Βασίλειος ΝΤΙΝΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1934
55. Βασίλειος ΠΑΣΧΑΛΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1937
56. Βασίλειος ΠΑΣΧΑΛΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1960
57. Βασίλειος ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1923
58. Βασίλειος ΣΙΣΚΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1943
59. Βασιλική ΣΠΥΡΙΝΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1944
60. Γαρυφαλλιά ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, γεννηθείσα το 1962
61. Γεώργιος ΖΑΠΡΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1969
62. Γεώργιος ΚΑΜΠΑΓΙΟΒΑΝΗΣ, γεννηθείς το 1963
63. Γεώργιος ΜΠΗΚΑΣ, γεννηθείς το 1937
64. Γεώργιος ΠΑΣΧΑΛΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1944
65. Γεώργιος ΣΑΚΑΛΗΣ, γεννηθείς το 1954
66. Γεώργιος ΣΤΑΜΠΙΟΥΛΗΣ, γεννηθείς το 1954

67. Γεώργιος ΧΑΪΔΑΡΛΗΣ, γεννηθείς το 1937
68. Γρηγορία ΚΙΡΤΣΟΓΛΟΥ-ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΟΥ, γεννηθείσα το 1948
69. Δάφνη ΧΑΤΖΟΥΔΑ, γεννηθείσα το 1932
70. Δημήτριος ΖΑΧΑΡΙΑΣ, γεννηθείς το 1948
71. Δήμητρα ΛΕΛΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1965
72. Δήμητρα ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, γεννηθείσα το 1931
73. Δήμητρα ΠΑΣΧΑΛΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1928
74. Δήμητρα ΣΙΑΜΠΑΚΟΥ, γεννηθείσα το 1951
75. Δημήτριος ΓΚΟΥΝΤΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1949
76. Δημήτριος ΚΟΥΤΖΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1950
77. Διομήδης ΠΟΛΥΖΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1941
78. Ελένη ΚΑΛΚΙΤΣΑ, γεννηθείσα το 1925
79. Ελένη ΛΕΛΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1954
80. Ελένη ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ, γεννηθείσα το 1957
81. Ελευθερία ΜΠΑΚΡΑΤΣΑ, γεννηθείσα το 1944
82. Ελισάβετ ΣΑΚΑΛΗ, γεννηθείσα το 1957
83. Έλλη ΚΟΤΖΑΓΕΡΙΔΟΥ, γεννηθείσα το 1940
84. Εμμανουήλ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, γεννηθείς το 1959
85. Ευαγγελία ΓΕΡΑΚΗ, γεννηθείσα το 1930
86. Ευαγγελία ΓΚΟΥΝΤΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1942
87. Ευαγγελία ΚΑΡΒΟΥΝΙΑΡΗ, γεννηθείσα το 1941
88. Ευαγγελία ΠΑΣΧΑΛΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1940
89. Ευαγγελία ΣΦΕΚΑ, γεννηθείσα το 1947
90. Ευαγγελία ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1931
91. Ευάγγελος ΚΑΛΚΙΤΣΑΣ, γεννηθείς το 1962
92. Ευάγγελος ΚΛΕΤΑΣ, γεννηθείς το 1923
93. Ευάγγελος ΚΡΑΚΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1953
94. Ευάγγελος ΤΣΙΤΑΜΠΙΑΝΗΣ, γεννηθείς το 1924
95. Ζωή ΖΑΠΡΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1946
96. Ζωή ΜΑΥΡΙΔΟΥ, γεννηθείσα το 1971
97. Ηλίας ΚΑΚΑΡΩΝΑΣ, γεννηθείς το 1952
98. Ν.Π.Δ.Δ. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου
99. Ιωάννης ΕΥΘΥΜΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1971
100. Ιωάννης ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ, γεννηθείς το 1951

101. Κατίνα ΓΚΟΥΤΖΟΥΔΗ, γεννηθείσα 1939
102. Κωνσταντίνος ΚΟΤΣΩΝΗΣ, γεννηθείς το 1950
103. Μαгдаληνή ΖΑΠΡΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1967
104. Μαгдаληνή ΖΑΠΡΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1975
105. Μαгдаληνή ΤΣΙΤΑΜΠΑΝΗ, γεννηθείσα το 1946
106. Μαίρη ΚΟΤΣΩΝΗ, γεννηθείσα το 1947
107. Μαρία ΑΓΓΕΛΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1966
108. Μαρία ΑΓΓΕΛΟΥΣΗ, γεννηθείσα το 1966
109. Μαρία ΚΟΝΤΙΔΟΥ, γεννηθείσα το 1952
110. Μαρία ΜΠΑΝΤΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1941
111. Μαρία ΧΑΡΙΖΑΝΗ, γεννηθείσα το 1943
112. Μαρία ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1970
113. Μαρίκα ΝΤΑΛΗ, γεννηθείσα το 1944
114. Μέλισσα ΤΟΥΜΠΕΛΗ, γεννηθείσα το 1935
115. Μέλισσα ΚΑΛΚΙΤΣΑ, γεννηθείσα το 1965
116. Μέλισσα ΤΟΥΜΠΕΛΗ, γεννηθείσα το 1957
117. Μποζιάνω ΜΠΟΥΡΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1946
118. Νικόλαος ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1957
119. Νικόλαος ΖΑΠΡΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1935
120. Νικόλαος ΚΑΜΠΑΓΙΟΒΑΝΗΣ, γεννηθείς το 1953
121. Νικόλαος ΚΑΜΠΑΓΙΟΒΑΝΗΣ, γεννηθείς το 1958
122. Νικόλαος ΚΑΡΑΡΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1955
123. Νικόλαος ΜΠΑΚΡΑΤΣΑΣ, γεννηθείς το 1949
124. Νικόλαος ΝΤΙΝΑΣ, γεννηθείς το 1938
125. Νικόλαος ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, γεννηθείς το 1951
126. Νικόλαος ΠΑΣΧΑΛΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1940
127. Νικόλαος ΠΟΛΥΖΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1961
128. Νικόλαος ΣΙΑΡΙΝΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1929
129. Νικόλαος ΣΙΣΚΟΣ, γεννηθείς το 1927
130. Νικόλαος ΤΟΥΜΠΕΛΗΣ, γεννηθείς το 1952
131. Νικόλαος ΦΡΑΓΚΟΣ, γεννηθείς το 1920
132. Όλγα ΠΑΥΛΙΔΟΥ, γεννηθείσα το 1957
133. Όλγα ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, γεννηθείσα το 1942
134. Όλγα ΚΑΜΠΑΓΙΟΒΑΝΗ, γεννηθείσα το 1971

135. Όλγα ΠΟΛΥΖΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1953
136. Ολυμπία ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ, γεννηθείσα το 1974
137. Παναγιώτα ΚΑΠΕΝΗ, γεννηθείσα το 1934
138. Παναγιώτα ΑΡΝΟΜΑΛΛΗ, γεννηθείσα το 1941
139. Παναγιώτα ΕΥΘΥΜΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1958
140. Παναγιώτα ΚΑΡΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1950
141. Παναγιώτα ΤΡΑΚΑ, γεννηθείσα το 1936
142. Παρασκευή ΒΑΡΒΕΡΗ, γεννηθείσα το 1957
143. Πασχάλης ΝΙΚΑΣ, γεννηθείς το 1962
144. Παύλος ΣΙΤΣΑΝΗΣ, γεννηθείς το 1953
145. Πελαγία ΓΚΟΥΝΤΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1954
146. Πουλχερία ΜΠΑΝΤΗ, γεννηθείσα το 1915
147. Σμαραγδή ΚΑΜΠΑΓΙΟΒΑΝΗ, γεννηθείσα το 1956
148. Σουλτάνα ΚΑΜΠΑΓΙΟΒΑΝΗ, γεννηθείσα το 1930
149. Σουλτάνα ΓΕΩΡΓΑΚΗ, γεννηθείσα το 1906
150. Σοφία ΧΑΡΙΖΑΝΗ, γεννηθείσα το 1946
151. Σοφία ΜΑΥΡΙΔΟΥ, γεννηθείσα το 1974
152. Σταύρος ΣΙΣΚΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1948
153. Σταυρούλα ΚΑΡΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1930
154. Στέλλα ΒΛΑΧΟΥ, γεννηθείσα το 1936
155. Στέλλα ΒΟΥΛΓΑΡΗ, γεννηθείσα το 1942
156. Στέλλα ΕΥΘΥΜΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1934
157. Στέλλα ΚΑΛΚΙΤΣΑ, γεννηθείσα το 1950
158. Στέλλα ΚΑΡΑΣΑΒΒΙΔΟΥ, γεννηθείσα το 1947
159. Στέλλα ΜΠΑΚΡΑΤΣΑ, γεννηθείσα το 1934
160. Στεργιανή ΚΑΡΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1904
161. Στυλιανή ΤΡΑΚΑ, γεννηθείσα το 1947
162. Στέφανος ΜΕΡΤΕΚΗΣ, γεννηθείς το 1934
163. Στυλιανή ΓΚΑΖΑΚΗ, γεννηθείσα το 1941
164. Στυλιανή ΧΙΤΟΥ, γεννηθείσα το 1939
165. Σύρμη ΚΟΥΓΓΙΟΥΝΗ, γεννηθείσα το 1955
166. Σωτηρία ΖΑΠΡΟΥΔΗ, γεννηθείσα το 1953
167. Σωτήριος ΓΚΟΥΝΤΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1937
168. Σωτήριος ΖΑΠΡΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1955

169. Σωτήριος ΚΑΠΕΤΑΝΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1947
170. Σωτήριος ΡΑΦΤΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1929
171. Φώτιος ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, γεννηθείς το 1938
172. Χρήστος ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, γεννηθείς το 1937
173. Χρήστος ΒΛΑΧΟΣ, γεννηθείς το 1930
174. Χρήστος ΓΚΟΥΝΤΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1948
175. Χρήστος ΜΑΛΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1975
176. Χρήστος ΝΤΙΝΑΣ, γεννηθείς το 1940
177. Χρήστος ΠΟΛΥΖΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1944
178. Χρήστος ΣΙΣΚΟΣ, γεννηθείς το 1933
179. Χρήστος ΤΡΑΚΑΣ, γεννηθείς το 1945
180. Χρήστος ΦΛΩΡΙΝΟΥΔΗΣ, γεννηθείς το 1948
181. Χριστίνα ΤΣΙΤΑΜΠΑΝΗ, γεννηθείσα το 1981
182. Χρυσή ΚΟΤΣΩΝΗ, γεννηθείσα το 1942
183. Χρυσούλα ΑΛΕΥΡΑ, γεννηθείσα το 1966

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου
εγγράφου από τα γαλλικά.

Αθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 2016

Ο μεταφραστής

Αλέξανδρος Πετρουτσόπουλος

